

तव वश्या हि सततं पाण्डवाः प्रियदर्शने । मुखप्रेक्षाश्च ते सर्वे तत्त्वमेतद्वीहि मे ।
 व्रतचर्या तपो वाऽस्ति स्नानमन्त्रौषधानि वा । विद्यावीर्यं मूलवीर्यं जपहोमागदास्तथा । १४६५
 ममाद्याचक्ष पाञ्चालि यशस्यं भगदैवतं । येन कृष्णे भवेन्नित्यं मम कृष्णो वशानुगः ।
 एवमुक्त्वा सत्यभामा विरराम यशस्विनी । पतिव्रता महाभागा द्रौपदी प्रत्युवाच तां ।
 असत्स्त्रीणां समाचारं सत्ये मामनुपृच्छसि । असदाचरिते मार्गे कथं स्यादनुकीर्तनं ।
 अनुप्रश्नः संशयो वा नैतत्त्वय्युपपद्यते । तथा ह्युपेता बुद्ध्या त्वं कृष्णस्य महिषी प्रिया ।
 यदैव भर्ता जानीयान्मन्त्रमूलपरं स्त्रियं । उद्दिजेत तदैवास्याः सर्पादेशगतादिव । १४६६
 उद्दिग्नस्य कुतः शान्तिरशान्तस्य कुतः सुखं । न जातु वशगो भर्ता स्त्रियाः स्यान्मन्त्रकर्मणा ।
 अमित्रप्रहितांश्चापि गदान् परमदारुणान् । मूलप्रचारैर्हि विषं प्रयच्छन्ति जिघांसवः ।
 जिह्वया यानि पुरुषस्त्वचा वाऽप्युपसेवते । तत्र चूर्णाणि दत्तानि हन्युः क्षिप्रमसंशयं ।
 जलोदरसमायुक्ताः श्वित्रिणः पलितास्तथा । अपुमांसः कृताः स्त्रीभिर्जडान्धवधिरास्तथा ।
 पापानुगास्तु पापास्ताः पतीनुपसृजन्त्युत । न जातु विप्रियं भर्तुः स्त्रिया कार्यं कथञ्चन । १४६७
 वर्त्ताम्यहन्तु यां वृत्तिं पाण्डवेषु महात्मसु । तां सर्व्यां शृणु मे सत्यां सत्यभामे यशस्विनि ।
 अहङ्कारं विहायाऽहं कामक्रोधौ च सर्वदा । सदारान् पाण्डवान्नित्यं प्रयतोपचराम्यहं ।
 प्रणयं प्रतिसंहत्य निधायात्मानमात्मनि । शुश्रूषुर्निरभीमाना पतीनाञ्चित्तचारिणी ।
 दुर्व्याहताच्छङ्कमाना दुःस्थिता दुरवेचितात् । दुरासितादुर्व्रजितादिङ्गिताध्यासितादपि ।
 सूर्यवैश्वानरसमान् सोमकल्पान्महारथान् । सेवे चक्षुर्हनः पार्थानुगवीर्यप्रतापिनः । १४६८
 देवो मनुष्यो गन्धर्वो युवा चापि खलङ्कृतः । द्रव्यवानभिरूपो वा न मेऽन्यः पुरुषो मतः ।
 नाभुक्तवति नास्नाते नासंविष्टे च भर्तारि । न संविशामि नाश्रामि सदा कर्मकरेभ्यपि ।
 चेत्वाद्दनादा यामादा भर्तारं गृहमागतं । अभ्युत्थायाभिनन्दामि आसनेनोदकेन च ।
 प्रमृष्टभाण्डा मिष्टान्ना काले भोजनदायिनी । संयता गुप्त्रधान्या च सुसंमृष्टनिवेशना ।
 अतिरक्तासम्भाषा दुःस्त्रियो नानुसेवती । अनुकूलवती नित्यं भवाम्यनलसा सदा । १४६९
 अनर्घं चापि हसितं द्वारि स्नानमभीक्ष्णशः । अवस्करो चिरं स्थानं निष्कृतेषु च वर्ज्ये ।
 अतिहासातिरोषौ च क्रोधस्थानञ्च वर्ज्ये । निरताऽहं सदा सत्ये भर्तृणामुपसेवने ।
 सर्वथा भर्तृरहितं न ममेष्टं कथञ्चन । यदा प्रवसते भर्ता कुटुम्बार्थेन केनचित् ।
 सुमनोवर्षकापेता भवामि व्रतचारिणी । यच्च भर्ता न पिबति यच्च भर्ता न सेवते ।
 यच्च नाश्राति मे भर्ता सर्वं तद्वर्ज्याम्यहं । यथोपदेशं नियता वर्त्तमाना वराङ्गने । १४७०
 खलङ्कृता सुप्रयता भर्तुः प्रियहिते रता । ये च धर्माः कुटुम्बेषु श्वश्रा मे कथिताः पुरा ।
 भिक्षाबलिः श्राद्धमिति स्थालीपाकाश्च पर्वसु । मान्यानां मानसत्कारा ये चान्ये विदिता मम ।
 तान् सर्वाननुवर्त्तामि दिवारात्रमतन्द्रिता । विनयान्नियमांश्चैव सदा सर्वात्मना श्रिता ।